

men der ligger dog i Loven, naar man holder sig til denne gamle Forordning, en Anthydning af, at en saadan Hjælp kan faaes. Der er jo tillige en Grund til at give Vedkommende Understøttelse deri, at, som jeg allerede har nævnt, Loven kan tvinge dem til at deeltage i Udgifter, som kun komme dem, der ville have Udsiftningen, til Gode. Jeg kan derfor ikke Andet end tilraade at bevilge denne Sum, og navnlig vedtage Udvalgets Fleertals Forslag; jeg er nemlig aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds i, at det er ubilligt at lade dem, som finde deres Regning ved at lade Udsiftningen foretage, tilflyde Understøttelse. — Den høitærede Indenrigsminister bemærkede med Hensyn til det store Spørgsmaal om de juridiske Embedsmænds Gagering, hvad han allerede ofte har sagt her i Salen, at Folkethinget skulde udøve en saa overveiende Indflydelse paa Finantslovens Behandling, at det, af den Grund var utilraadeligt at bibeholde det omhandlede Punkt i Finantsloven, og han sagde tillige, at Landstinget ikke bringer sin Indflydelse paa Finantsloven i Anvendelse. Nu viser jo ikke alene den Forandring, som Landstinget har foretaget, at den ærede Minister var i en fuldstændig Misforstaaelse i saa Henseende, thi denne Forandring er jo netop en Anvendelse af den Indflydelse, som Landstinget har paa Finantsloven, og som, efter min Formening er ganske og aldeles eensbetydende med Folkethingets, men den ærede Minister sagde ogsaa udtrykkeligt, at man ikke havde Lov til at antage, at den ene Deel af den lovgivende Magt skulde være mere eftergivende end den anden, og han kom altsaa ligefrem i Strid med, hvad han havde sagt isorveien, nemlig at Landstinget ikke bragte sin Indflydelse i Anvendelse. Det er jo ganske tydeligt, at den Forandring, Landstinget har foretaget, viser, hvad der jo ogsaa uden denne bestemte Kjendsgjerning, maa være Enhver klart, at Landstinget har ganske den samme Indflydelse paa Finantsloven som Folkethinget, saaledes, at naar Folkethinget vedtager Noget, der, efter Landstingets Mening, er urigtigt, saa staaer det Landstinget frit, at gjøre, hvad

det nu factist har gjort, nemlig foretage. Endringer deri. Den Betænkelse ved at vedtage det foreliggende Forslag i Finantsloven, som den høitærede Minister søger i Folkethingets overveiende Indflydelse paa denne Lov, kan jeg saaledes ikke dele.

Jusitsministeren: I min høitærede Collegas, Indenrigsministerens, som jeg forudsætter, kun velsigkelige Frapøvelse kan jeg ikke undlade at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af hvad den sidste ærede Taler har ytret. Det er ganske forklarligt, at jeg ikke saaledes har lagt Mærke til hvert enkelt Ord, min ærede Collega benyttede, at jeg tør indstaae for en enten mere eller mindre correct Gjengivelse deraf, men jeg holder mig dog aldeles forvisset om, at han ikke har udtalt, at Landstinget ikke udøver nogen Indflydelse paa Finantsloven. Hvad han, saavel som jeg, idag som ved en tidligere Leilighed har gjort gjældende, er, at Folkethinget efter hele sin Stilling udøver en overveiende Indflydelse paa denne Lov. Det vilde jo være i høi Grad urimeligt at sige, at Landstinget ikke udøver nogen Indflydelse paa Finantsloven, og den sidste ærede Talers Udtalelse derom maa aabenbart grunde sig paa en urigtig Opfattelse af de brugte Udtryk. Naar det er bemærket, at Indenrigsministeren havde brugt den Ytring, at man ikke kan gaae ud fra den Forudsætning, at den ene af de repræsentative Forsamlinger skulde være mere eftergivende end den anden, saa er indrer jeg nok, at han brugte nogle Udtryk, hvori ialfald nogle af disse Ord forekom, men det er, idet jeg dog ikke kan indlade mig paa en Analyse af Sammenstillingen af disse Udtryk, af den Forbindelse, hvori de kom, ganske vist, at de ikke udgjorde nogen Bestanddeel af hans Argumentation. Paa mig gjorde de det Indtryk, at de bleve brugte for at danne Overgangen til et Raisonnement, og at de fremkom under en Form, som netop gjorde, at der ikke kunde være Spørgsmaal om at tillægge dem nogen Raisonnementsvægt.